

af Mallas og Sirup fra Sukkerfabrikkerne, der t. Eks. i 1887 udgjorde over 23 Millioner Pund, og det har han fradraget, som om det var indført og ikke tilvirket her i Landet; deri ligger Felsen. Altsaa: Udførslen af Mallas og Sirup, der gennemsnitlig er 23,7 Millioner Pund de sidste 5 Aar, maa ikke fradrages, og saa bliver mine Tal aldeles korrekte. Naar dernæst det ærede Medlem kom ind paa, at Produktionen af bajerst O ikke er 600,000 Tønder om Aaret, men derimod 800,000 Tdr. om Aaret, forstaaer jeg ikke, hvorfra det ærede Medlem fik dette Tal. Vi have to Opgørelser i det sidste Aar, for 1888—89 og i Fjor fra 1889—90, hvor Finansministeren opgjorde, at Oproduktionen for 1888 udgjorde 561,997 Tønder; men der var tre Bryggerier i to Provinshyer og ligeledes tre mindre Bryggerier i Kjøbenhavn og Frederiksberg, som ikke havde udfyldt Tabellerne, men efter hvad vedkommende Bryggerier havde opgivet i 1881, anslog Ministeriet det til 38,000 Tdr., saa at det i alt blev 600,000 Tønder for 1888; anden Opgørelse have vi ikke. Hvad i øvrigt 1888 angaar, tror jeg nok, at det kan kaldes ekstraordinært med Hensyn til Forbruget af O , thi det var Udstillingsaaret, hvor der var saa mange fremmede i Kjøbenhavn, hvor der sikkert blev forbrugt ikke saa ganske lidt mere bajerst O , end der ellers vilde være brugt. Altsaa: Den Beregning, at der skulde være 800,000 Tønder i Stedet for, at Finansministeren har opgivet 600,000, kan jeg ikke begribe, hvorfra det ærede Medlem har. Ser man dernæst hen til 1888—89, finder man ligeledes ifølge Udvalgets Betænkning en statistisk Opgørelse, hvor Produktionen ogsaa regnes til 600,000 Tønder eller rettere til 571,920; men der mangler Opgørelser fra to Bryggerier, og Statistisk Tabelværk udviser, at Udførslen har været 11,429 Tønder. Der er dernæst en Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem, der ogsaa undrede mig ikke saa lidt. Han sagde, at Forholdet var dette, at bajerst O var steget saa meget som fra 100,000 i 1871—72 til 800,000 i 88, hvilket var 30 à 35,000 Tønder om Aaret, men at Brændevinsforbruget var gaaet ned i et saadant Forhold, at for hver halve Bajer, der blev drukket mere, blev der drukket en halv Pægl Brændevin mindre. Jeg havde nu lyst til at se, hvorledes dette Regnestykke tog sig ud, naar jeg gjorde Prøve paa Stykket, og jeg fandt da ud, at hvis det ærede Medlem havde Ret i, at Stigningen var 30—35,000 Tdr., om Aaret, skulde Brændevinsforbruget være gaaet ned med 28,6 Millioner Potter, thi Forholdet mellem $\frac{1}{2}$ Pægl Brændevin og $\frac{1}{2}$

Bajer er akkurat en Tredjedel, men det er ikke gaaet det mindste ned, thi Statistisk Tabelværk udviser, at Brændevinsforbruget i 1871—72 var 31,6 og i 1888 31,3 Millioner Potter, saa at det ærede Medlem har regnet de 28,6 galt. Dernæst kom det ærede Medlem ind paa at takke mig for, at jeg i den sidste Tale, jeg holdt, havde sat mig ind i Forholdet og gennemgaaet en hel Mængde Statistik. Jeg takker naturligvis for Komplimenten, thi det Blad, hvorunder det ærede Medlems Navn staar som ansvarhavende Redaktør, refererer netop, at jeg den Gang havde sagt, at da jeg ikke havde sat mig ind i Forlaget, havde jeg ikke forstaaet den Kritik, der kom fra ham. Det glæder mig, at det ærede Medlem har desaueret sit eget Blad og ytret, at jeg har sat mig ind i, hvad jeg omtalte. Dernæst kom det ærede Medlem ind paa at sige, at naar jeg havde udtalt mig om, at for saa vidt det skulde ske, at Oforbruget steg her i Landet i Forhold til, hvad der var stet tidligere, og som jeg har beregnet til 27,000 Tdr. om Aaret, kunde man sætte Grænsen ved f. Eks. $5\frac{1}{2}$ —6 Millioner Kroner og henlægge det overskydende Beløb til et Fond for Alderdomsforsjærgelse, da man jo her i Ringet havde været ængstelig for, at den ærede Finansminister ellers skulde gaa hen og anvende dette Beløb provisorisk. Men man kunde ogsaa gaa en anden Vej, idet man kunde henlægge det overskydende Beløb til de fri Fattiggæsser i Landet. Det skal jeg ikke have noget imod, og jeg vil derfor henhjælle til det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat, at tage under Overvejelse, hvad der kan gøres med dette Beløb, der skulde indkomme, hvis Forbruget af det bajerste O blev stigende. Naar det ærede Medlem kom ind paa, at jeg skulde være enig med ham i de statistiske Data, han fremførte om Husmændenes Sukkerforbrug omkring i Landet, at de havde brugt 25 Pd. Sukker pr. Individ om Aaret, saa glemte det ærede Medlem, at jeg havde anført, at Arbejderne i Kjøbenhavn havde brugt 80 Pd. om Aaret, og jeg henviste i saa Henseende til Professor Falbe Hansens Statistik af 1874. Jeg sagde ogsaa, at Opgørelsen var fra den Tid, og at Forbruget var steget siden den Tid. Forbruget var den Gang c. 36 Millioner Pd. Sukker, medens det nu er 63; den Gang var det 20 Pd. pr. Individ, og Toldstatten var ikke mere end 4 Millioner Kroner, medens den nu er hen imod 7 Millioner Kroner, saa at Stigningen fra 1871 altsaa er ca. 60 pCt. Det er den samme Følgesregning, der her gaar igen, og det har jeg ikke villet lade staa uimodtaget i Tidensden, og derfor har jeg tilladt mig at tage